

॥ श्रीरामभुजङ्गप्रयातस्तोत्रम् ॥
ஸ்ரீ ராம பூஜங்கப்ரயாத ஸ்தோத்ரம்

(1)

विशुद्धं परं सच्चिदानन्दरूपं
गुणाधारमाधारहीनं वरेण्यम् ।
महान्तं विभान्तं गुहान्तं गुणान्तं
सुखान्तं स्वयं धाम रामं प्रपद्ये ॥

விசுத்தம் பரம் ஸச்சிதானந்த ரூபம்
குணாதாரமாதாரஹீநம் வரேண்யம்।
மஹாந்தம் விபாந்தம் குஹாந்தம் குணாந்தம்
சுகாந்தம் ஸ்வயம் தாம ராமம் ப்ரபத்யே॥

மேன்மை, தூய்மை பெற்று ஸத்-சித்-ஆனந்தம் என்ற
மைந்தவரும், குணங்களுக்கு ஆதாரமாயும், ஆனால்
ஆதாரமேதுமில்லாதவரும், சிறந்தவரும், பெரியவரும்,
விளங்குபவரும், சூக்ஷ்மம், குணம் இவற்றின் எல்லையாயும்
ஸ்வயம் பிரகாசமாயுமிருக்கிற ராமரை சரணடைகிறேன்.

(2)

शिवं नित्यमेकं विभुं तारकाख्यं
सुखाकारमाकारशून्यं सुमान्यम् ।
महेशं कलेशं सुरेशं परेशं
नरेशं निरीशं महीशं प्रपद्ये ॥

சிவம் நித்யமேகம் விபும் தாரகாக்யம்
ஸுகாதார மாகாரசூன்யம் ஸுமான்யம்।
மஹேசம் கலேசம், ஸுரேசம் பரேசம்
நரேசம் நிரீசம் மஹீசம் ப்ரபத்யே॥

ஸ்ரீதாரக ராமர் என்ற ஒருவரே நித்யமானவர், எங்கும் வியாபித்தமங்கலரூபமானவர். அவர் உருவமற்றவரெனினும் ஆன்நதமே உருவானவர், அனைவரும் போற்றற்க்குரியவர் மஹேசர், கலைகளுக்கு ஈசர், தேவர்களுக்கு ஈசர், பர-ஈசர், நரர்களுக்கு ஈசர், பூமிக்கு ஈசர், ஆனால் தனக்குமேல் ஈசர் இல்லாதவர் அந்த ராமரை சரணடைகிறேன்.

(3)

यदावर्णयत्कर्णमूलेऽन्तकाले
शिवो राम रामेति रामेति काश्याम् ।
तदेकं परं तारकब्रह्मरूपं
भजेऽहं भजेऽहं भजेऽहं भजेऽहम् ॥

யதாவர்ணயத் கர்ணமூலேந்த காலே
சிவோ ராம ராமேதி ராமேதி காச்யாம்।
ததேகம் பரம் தாரகப்ரஹ்மரூபம்
பஜேஹம் பஜேஹம் பஜேஹம் பஜேஹம் ॥

காசியில் சிவன் உபதேசித்த வண்ணம் (ராம ராம ராம என்ற ஒரே தாரகப்ரஹ்மரூபமான அந்த ராமனை எப்பொழுதும் சேவிக்கிறேன்.

(4)

महारत्नपीठे शुभे कल्पमूले
सुखासीनमादित्य कोटिप्रकाशम् ।
सदा जानकीलक्ष्मणोपेतमेकं
सदा रामचन्द्रं भजेऽहं भजेऽहम् ॥

மஹாரத்னபீடே சுபே கல்பமூலே
ஸுகாஸீன மாதித்ய கோடி ப்ரகாசம்।
ஸதாஜானகீ லக்ஷ்மணோபேத மேகம்
ஸதா ராமசந்த்ரம் பஜேஹம் பஜேஹம்॥

கல்பகமரத்தடியில் நல்ல ரத்ன பீடத்தில் ஸுகமாக
அமர்ந்திருப்பவரும் பலசூர்யர்கள் போன்றுப்ரகாசிக்கிறவரும்,
எப்பொழுதும் ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மணர்களோடு சேர்ந்திருப்பவரும்
ஆன ஸ்ரீராம சந்த்ரனை எப்பொழுதும் சேவிக்கிறேன்.

(5)

कणद्रुलमञ्जिरपादारविन्दं
लसन्मेखलाधारुपीताम्बराढ्यम् ।
महारत्नहारोल्लसत्कौस्तुभाङ्गं
नदद्यच्चरीमञ्जरीलोलमालम् ॥

க்வணத்ரத்ன மஞ்ஜீர பாதாரவிந்தம்
லஸன் மேகலா சாருபீதாம்பராட்யம்।
மஹாரத்ன ஹாரோல்லஸத்கௌஸ்பாங்கம்
நதத் சஞ்சரீ மஞ்ஜரீலோல மாலம்॥

ஒலிக்கும் சதங்கை திருவடித்தாமரையில், அழகிய
ஒட்டியாணமும் பீதாம்பரமும் இடையில், பெரிய
வைரஹாரமும், கௌஸ்துபமும் மார்பில், தேனீக்கள் ரீங்காரம்
செய்யும் மாலையும் அவனது மார்பில் அன்றோ!

(6)

लसच्चन्द्रिकास्मेरशोणाधराभं
समुद्यत्पतङ्गन्दुकोटिप्रकाशम् ।
नमद्बह्वरुद्रादिकोटीररत्न-
स्फुरत्कान्तिनीराजनाराधिताङ्गिम् ॥

லஸத் சந்த்ரிகா ஸ்மேர சோணாதராபம்
ஸமுத்யத்பதங்கேந்து கோடிப்ரகாசம்।
நமத்ப்ரஹ்மருத்ராதிகோடீரரத்ன
ஸ்புரத்காந்தி நீராஜனா ராதிதாங்கரிம்॥

செவ்விய உதட்டில் தவமும் நிலவே போன்ற
புன்சிரிப்புடையவர், உதயகால சூர்ய சந்த்ரர்களின் ஒளிபோன்று
ப்ராகாசிப்பவர், பிரம்மன், ருத்ரன் இவர்கள் வணங்கும்
பொழுது அவர்களின் கிரீடரத்ன ப்ரபைபால் நீராஜனம்
செய்விக்கப்பட்ட திருவடிகளையுடையவர் அப்பெருமான்.

(7)

पुरः प्राञ्जलीनाञ्जनेयादिभक्तान्
स्वयिन्मुद्रया भद्रया बोधयन्तम् ।
भजेऽहं भजेऽहं सदा रामचन्द्रं
त्वदन्यं न मन्ये न मन्ये न मन्ये ॥

புர: ப்ராஞ்ஜலீன் ஆஞ்ஜனேயாதிபக்தான்
ஸ்வசின்முத்ரயா பத்ரயா போதயந்தம்
பஜேஹம் பஜேஹம் ஸதா ராமசந்த்ரம்
த்வதன்யம் ந மன்யே ந மன்யே ந மன்யே॥

தன் எதிரில் கைகூப்பிய வண்ணம் நிற்கும் ஆஞ்ஜனேயர்
முதலிய பக்தர்களை சிரிய சின்முத்ரையால் போதித்துக்
கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீராமசந்திரனை சேவிக்கிறேன். அவனன்றி
வேறெவரையும் நினைக்கவில்லை. நினைக்கவில்லை.

(8)

यदा मत्समीपं कृतान्तः समेत्य
प्रघण्डप्रकोपैर्भटैर्भीषयेन्नाम् ।
तदाविष्करोषि त्वदीयं स्वरूपं
सदापत्प्रणाशं सकोदण्डबाणम् ॥

யதா மத்ஸமீபம் க்ருதாந்தஃ ஸமேத்ய
ப்ரசண்டப்ரகோபைஃ படைஃ பீஷயேத்மாம்।
ததாவிஷ்கரோஷி த்வதீயம் ஸ்வரூபம்
ஸதாபத்ப்ரணாசம் ஸகோண்ட பாணம்॥

என்னருகில் யமன் வந்து மிகக்கோபங்கொண்ட
தூதர்கள் மூலம என்னை பயமுறுத்தும் பொழுது, ஆபத்தை
நீக்கும், கோதண்டம், பாணம் இவற்றுடன் விளங்கும்
உனதுஸ்வயரூபத்தைக்காட்டியருள் வாயல்லவா?

(9)

निजे मानसे मन्दिरे सन्निधेहि
प्रसीद प्रसीद प्रभो रामचन्द्र ।
ससौमित्रिणा कैकयीनन्दनेन
स्वशक्त्यानुभक्त्या च संसेव्यमान ॥

லஷ்மணனும், பரதனும், தங்கள் சக்தியோடும்,
பக்தியோடும் சேவிக்கப்படுகின்ற ஹேராமசந்த்ர! அருள்புரிவாயே.
எனது மனதாகிய கோயிலில் குடிகொள்வாயே!

(10)

स्वभक्ताग्रण्यैः कपीशैर्महीशैः
अनीकैरनेकैश्च राम प्रसीद ।
नमस्ते नमोऽस्त्वीश राम प्रसीद
प्रशाधि प्रशाधि प्रकाशं प्रभो माम् ॥

ஸ்வபக்தாக்ரகண்யைஃ கபீசைம்ஹீசைஃ
அநீகை ரநேகைஸ்ச ராம ப்ரஸீத!
நமஸ்தே நமோஸ்த்வீச ராம ப்ரஸீத
ப்ரசாதி ப்ரசாதி ப்ரகாசம் ப்ரபோ மாம்॥

ஹே ராம! உனது பக்தர் தலைவர்களோடும், வானரத்தலைவர்களோடும், அரசர்களோடும் இன்னும் பல சைன்யத்தோடும் நீ அருள வேண்டும். உனக்கு நமஸ்காரம் ஹேப்ரபோ! என்னை வெளிப்படையாகவே அருள்புரிந்து ஆளவேண்டும்.

(11)

त्वमेवासि दैवं परं मे यदेकं
सुचैतन्यमेतत्त्वदन्यं न मन्ये ।
यतोऽभूददमेयं वियद्वायुतेजो-
जलोर्व्यादिकार्यं चरं चाथरं च ॥

த்வமேவாஸி தைவம் பரம் மே யதேகம்
ஸுசைதன்யமேதத் த்வதன்யம் ந மன்யே
யதோஃபூத் அமேயம் வியத்வாயுதேஜோ
ஜலோர்வ்யாதி கார்யம் சரம் சஅசரம்ச॥

ராம! எனக்கு நீர் ஒருவரே மேலான தைவம், உன்னையன்றி வேறொரு சைதன்யத்தை மனதாலும் நினையேன். உம்மிடமிருந்து தானே இந்த அளவற்ற பிரிதிவி அப்தேஜோ வாயு ஆகாசாதி சராசரப்பரஞ்சம் தோன்றியுள்ளது!

(12)

नमः सद्यिदानन्तरूपाय तस्मै
नमो देवदेवाय रामाय तुभ्यम् ।
नमो जानकीजीवितेशाय तुभ्यं
नमः पुण्डरीकायताक्षाय तुभ्यम् ॥

நம: ஸச்சிதானந்தரூபாய தஸ்மை
தமோ தேவதேவாய ராமாய துப்யம்
நமோ ஜானகீ ஜீவிதேசாய துப்யம்
நம: புண்டரீகாயதாக்ஷாய துப்யம்॥

ஸத்-சித்-ஆனந்த ரூபியான அந்தராமனுக்கு நமஸ்காரம்,
தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனான, ஜானகீபிராண நாதனான,
வெண்தாமரை போன்ற கண்களையுடைய ராமனுக்கு
நமஸ்காரம்.

(13)

नमो भक्तियुक्तानुरक्ताय तुभ्यं
नमः पुण्यपुञ्जैक लभ्याय तुभ्यम् ।
नमो वेदवेद्याय चाद्याय तुभ्यं
नमः सुन्दरायेन्द्रिरावलिभाय ॥

நமோ பக்தியுத்தானுரக்தாய துப்யம்
நம: புண்யபுஞ்ஜைக லப்யாய துப்யம்
நமோ வேத வேத்யாய ச ஆத்யாய துப்யம்
நம:ஸுந்தராயேந்திராவல்லபாய॥

பக்தியும், அன்பும் கொண்ட சேவகர்களையுடைய
உமக்கு நமஸ்காரம். புண்யம் ஒன்றால் மட்டுமேயுடைய முடிந்த
உமக்கு நமஸ்காரம். வேதத்தால் அறியத்தக்க ஆதிபுருஷரான
உமக்கு நமஸ்காரம். லக்ஷ்மிதேவியின் அழகிய மணாளனான
உமக்கு நமஸ்காரம்.

(14)

नमो विश्वकर्णे नमो विश्वहर्त्रे
नमो विश्वभोक्त्रे नमो विश्वमात्रे ।
नमो विश्वनेत्रे नमो विश्वजेत्रे
नमो विश्वपित्रे नमो विश्वमात्रे ॥

நமோ விச்வகர்த்ரே நமோ விச்வஹர்த்ரேத
நமோ விச்வபோக்த்ரே நமோ விச்வமாத்ரே
நமோ விச்வநேத்ரே நமோ விச்வஜேத்ரே
நமோ விச்வபித்ரே நமோ விச்வமாத்ரே॥

உலகை ஆக்கியும், அழித்தும், வருகிற உமக்கு
நமஸ்காரம். உலகை அனுபவிப்பவரும், அதை உள்ளவாறு
அளப்பவரும், அதன் தலைவரும், அதையே வெற்றி
கொள்பவரும், உலகத்தாயும் தந்தையுமான ஸ்ரீ ராமருக்கு
நமஸ்காரம்.

(15)

नमस्ते नमस्ते समस्तप्रपञ्च-
प्रभोग - प्रयोग - प्रमाण - प्रवीण ।
मदीयं मनस्त्वत्पदद्वन्द्वसेवां
विधातुं प्रवृत्तं सुचैतन्यसिद्धये ॥

நமஸ்தே நமஸ்தே ஸமஸ்தப்ரபஞ்ச
ப்ரபோக ப்ரயோகப்ரமாண ப்ரவீணா
மதீயம் மனஸ்த்வத் பதத்வந்த்வ ஸேவாம்
விதாதும் ப்ரவ்ருத்தம் ஸுசைதன்யஸித்தயை॥

உலகமனைத்தையும் அனுபவிக்கவோ, இயக்கவோ,
அளவிடவோ தக்கபடி அறிந்துள்ள உமக்கு, ஹேராம!
நமஸ்காரம். நல்ல ஞானம் பெறுவதற்கு என்மனம்
உன்திருவடிசேவையை மேற்கொண்டுள்ளது.

(16)

शिलापि त्वदङ्घ्रिमासङ्घ्रिणु-
प्रसादादि चैतन्यमाघत्त राम ।
नरस्त्वत्पदद्वन्द्व सेवाविधानात्
सुचैतन्यमेतीति किं चित्तमत्र ॥

சிலாபி த்வதங்க்ரி-க்ஷமா-ஸங்கிரேணு-
ப்ரஸாதாத் ஹி சைதன்ய மாதத்த ராம
நரஸ்த்வத் பதத்வந்த்வ ஸேவாவிதானாத்
ஸுசைதன்யமேதீதி கிம்சித்ரமத்ரா॥

ஹேராம! உனது திருவடிமண் தூசு பட்டதால் அல்லவா
சிலைவடிவமாகிய அஹல்யை ஸ்வய உணர்வு பெற்றாள். உனது
திருவடி சேவைபுரிந்து மனிதன் நல்ல ஞானம் பெறுவதில் என்ன
வியப்பு உள்ளது?

(17)

पवित्रं चरित्रं विधित्वं त्वदीयं
नरा ये स्मरन्त्यन्वहं रामचन्द्र! ।
भवन्तं भवान्तं भरन्तं भजन्तो
लभन्ते कृतान्तं न पश्यन्त्यतोऽन्ते ॥

பவித்ரம் சரித்ரம் விசித்ரம் த்வதீயம்
நரா யே ஸ்மரந்த்யன்வஹம் ராமசந்த்ர!
பவந்தம் பவாந்தம் பரந்தம் பஜந்தோ
லபந்தே; க்ருதாந்தம் நபச்யந்த்யதோ஽ந்தே॥

உனது விசித்ரமான சரித்ரம் மிகப்புண்யம் வாய்ந்தது.
ஹேராம! அந்த சரித்ரத்தை தினமும் ஸ்மரிக்கின்ற மனிதர்களும்,
போஷித்து வளர்க்கும் உன்னை சேவிப்பவரும் ஸம்ஸாரத்தை
முடித்து விட்டு அதன் பின் யமனைக்காணவே மாட்டார்.

(18)

स पुण्यः स गण्यः शरण्यो ममायं
नरो वेद यो देवचूडामणिं त्वाम् ।
सदाकारमेकं विदानन्दरूपं
मनोवागगम्यं पर धाम राम ॥

ஸ புண்ய: ஸ கண்ய: சரண்யோ மமாயம்
நரோ வேத யோ தேவகுடாமணிம் த்வாம்!
ஸதாகாரமேகம் சிதானந்த ரூபம்
மனோவாக கம்யம் பரம் தாம ராம॥

ஹேராம! எந்த ஒரு மனிதர், தேவர்தலைவனாயும்
ஸத்வடிவமாயும், சித் ஆனந்தஸ்வரூபியாயும், மனம், வாக்
இவற்றிற்கு எட்டாதவராயும், பெரும் ஒளியாயுமிருக்கிற
உம்மை அறிந்துள்ளாரோ அவர் புண்யமானவர்,
மதிக்கத்தக்கவர்; எனக்கு சரணடையத்தகுந்தவர்,

(19)

प्रचण्डप्रताप प्रभावाभिभूत -

प्रभूतारिवीर प्रभो रामचन्द्र ।

बलं ते कथं वर्ण्यतेऽतीव बाल्ये

यतोऽखण्डि चण्डीशकोदण्डदण्डः ॥

ப்ரசண்ட ப்ரதாபப்ரபாவாபிபூத-

ப்ரபூதாரிவீர ப்ரபோ ராமசந்த்ர

பலம் தே கதம் வர்ண்யதேதீவ பால்யே

யதோகண்டி சண்டிச கோதண்டதண்டஃ॥

ஹேப்ரபோ! ராமசந்த்ர! கடியப்ரதாபத்தின் தாக்கம்
மேலிட்ட பலப்பகைவரை வீழ்த்தியவரே! உமது பலம்
வர்ணிக்கமுடியாதது; ஏனெனில் சிறுவயதிலேயே
மகேச்வரன்வில்லை ஒடித்தீரே!

(20)

दशग्रीवमुग्रं सपुत्रं समितं

सरिदुर्गमध्यस्थरक्षोगणेशम् ।

भवन्तं विना राम वीरो नरो वा

ऽसुरो वाऽमरो वा जयेत्कस्त्रिलोक्याम् ॥

தசக்ரீவமுக்ரம் ஸபுத்ரம் ஸமித்ரம்

ஸரித் தூர்க மத்யஸ்தரக்ஷோகணேசம்।

பவந்தம் விநா ராம! வீரோ நரோவா

ஸுரோ வாஃமரோ வா ஜயேத்க: த்ரிலோக்யாம்॥

ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் இருந்த ராக்ஷஸத்தலைவனான
கொடிய ராவனனை பிள்ளையுடனும், நண்பர்களுடனும்
ஜயிக்கவல்லவர் உம்மைத்தவிர வேறு யார் மூவுலகிலும்
உள்ளனர்?

(21)

सदा राम रामेति रामामृतं ते
सदाराममानन्द निष्यन्दकन्दम् ।
पिबन्तं नमन्तं सुदन्तं हसन्तं
हनूमन्तमन्त भजे तं नितान्तम् ॥

ஸதா ராம ராமேதி ராமாம்ருதம் தே
ஸதாராம மானந்த நிஷ்யந்த கந்தம்।
பிபந்தம் நமந்தம் ஸுதந்தம் ஹஸந்தம்
ஹனுமந்த மந்தர்பஜே தம் நிதாந்தம்॥

எப்பொழுதும் ராம ராம என்ற உனது ராமாம்ருதத்தைப்
பருகி, வணங்கி, வாய்விட்டு சிரித்து சாதுக்களின்
களிப்பிடமாயும், ஆனந்தப்பெருக்கின் வேறாகவும் இருக்கின்ற
ஹனுமனை எப்பொழுதும் மனதில் தியானிக்கிறேன்.

(22)

सदा राम रामेति रामामृतं ते
सदाराम मानन्दनिष्यन्दकन्दम् ।
पिबन्न्वहं नन्वहं नैव मृत्योः
विभेमि प्रसादादसादात्तदैव ॥

ஸதா ராம ராமேதி ராமாம்ருதம் தே
ஸதா ராம மானந்த நிஷ்யந்தகந்தம்।
பிபன் அன்வஹம் நன்வஹம் நைவ ம்ருத்யோ:
பிபேமி ப்ரஸாதாத் அஸாதாத் தவைவ॥

சாதுக்களைக்களிக்கசெய்யும் ஆனந்தப்பெருக்கின்
வேறுபோலிருக்கின்ற ராம ராம என்ற உனது
ராமாம்ருதத்தைப்பருகிக்கொண்டு அனுதினமும் நான்
இருப்பேன். உனது குறைவற்ற அருளால் மரணத்திற்காக
பயப்படமாட்டேன்.

(23)

असीतासमेतैरकोदण्डभूषैः

असौमित्रिवन्द्यैरघण्डप्रतापैः ।

अलङ्केशकालैरसुग्रीवमित्रैः

अरामाभिधेयैरलं देवतैर्नः ॥

அஸீதாஸமேதை ரகோதண்ட பூஷை:

அஸௌமித்ரிவந்த்யை ரசண்டப்ரதாபை:

அலங்கேச காலை ரஸுகீவ மித்ரை:

அராமாபிதேயைரலம் தைவதைர்ந:॥

ஸீதையுடனில்லாத, கோதண்டத்தால் அழகுபெறாத,
லக்ஷ்மணன் ஸேவிக்காத, வீரமில்லாத, ராவணனை அழிக்காத,
சுகீவனைத்தோழமை கொள்ளாத, ராமன் என்று பெயர்பெறாத
எந்ததெய்வமும் எங்களுக்கு தெய்வமில்லை.

(24)

अवीरासनस्थैरचिन्मुद्रिकादयैः

अभवताञ्जनेयादितस्त्वप्रकाशैः ।

अमन्दारमूलैरमन्दारमालैः

अरामाभिधेयैरलं देवतैर्नः ॥

அவீராஸனஸ்தை ரசின் முத்ரிகாட்யை:

அபக்தாஞ்ஜனேயாதி த்த்வப்ரகாசை:

அமந்தாரமூலை ரமந்தாரமாலை:

அராமாபிதேயைரலம் தைவதைர்ந:॥

வீராஸனத்தில் அமராத, சின்முத்ரை தரிக்காத, பக்த
ஆஞ்ஜயர்முதலிய தத்வப்ரகாசகரில்லாத, மந்தாரமரத்தடியில்
அமராத, மந்தாரமாலை யணியாத, ராமர் எனப்பெயர் பெறாத
எந்ததெய்வமும் எங்கள் தெய்வமன்று.

(25)

असिन्धुप्रकोपैरवन्धप्रतापैः

अवन्धुप्रयाणैरमन्दस्मिताद्यैः ।

अदण्डप्रवासैरखण्डप्रबोधैः

अरामाभिधेयैरलं दैवतैर्न ॥

அஸிந்துப்ரகோபை ரவந்த்யப்ரதாபை:

அபந்துப்ரயாணை: அமந்தஸ்மிதாட்யை:

அதண்டப்ரவாஸை: அகண்டப்ரபோதை:

அராமாபிதேயை ரலம் தைவதைர்ந:॥

சமுத்ரராஜாவிடம் கோபங்கொள்ளாத புகழ்மிக்
கப்ரதாபமில்லாத, பரதன் போன்ற உறவினர் சந்திப்பில்லாத,
புன்சிரிப்பு இல்லாத, தண்டகவனத்தில் பிரவாசம் கொள்ளாத,
அகண்ட ஞானம் பெறாத ஸ்ரீ ராமர் என்ற பெயர்பெறாத எந்த
தெய்வமும் எங்கள் தெய்வமன்று.

(26)

हरे राम सीतापते रावणारे

रवरारे मुरारेऽसुरारे परेति ।

लपन्तं नयन्तं सदा कालमेवं

समालोक्यालोक्याशेषबन्धो ॥

ஹரே ராம ஸீதாபதே ராவணாரே॥

கராகே முராரே:ஸு ராரே பரேதி॥

லபந்தம் நயந்தம் ஸதா கால மேவம்

ஸமாலோகயா லோகயாசேஷபந்தோ॥

ஹே ஹரே ராம! ஸீதாபதே! ராவணனின் பகைவனே!
கரணையழித்தவனே! முராரே! அஸுரர்களை வீழ்த்தியவரே
பரனே என்று எப்பொழுதும் ஜபித்துக்கொண்டு காலம் கழிக்கும்
இந்த அடியேனை அனைவரையும் உறவுகொண்டாடும் ஹேராம
நன்குகவனி, கவனி!

(27)

नमस्ते सुमित्रासुपुत्राभिवन्द्य
नमस्ते सदा कैकयीनन्दनेभ्य ।
नमस्ते सदा वानराधीशवन्द्य
नमस्ते नमस्ते सदा रामचन्द्र ॥

நமஸ்தே ஸுமித்ராஸுபுத்ராபிவந்த்ய
நமஸ்தேஸதா கைகயீநந்தனேட்ய
நமஸ்தேஸதா வானராதிசவந்த்ய
நமஸ்தே நமஸ்தேஸதா ராமசந்த்ரஃ

ஸுமித்ரையின் மகன் லக்ஷ்மணனால்
சேவிக்கப்பட்டவனே! எப்பொழுதும் கைகயீபுத்ரனான
பரதனால் பூஜிக்கப்பட்டவனே! வானரத்தலைவன் வணங்கும்
ஹே ராமசந்த்ர! உனக்கு நமஸ்கதாரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

(28)

प्रसीद प्रसीद प्रचण्डप्रताप
प्रसीद प्रसीद प्रचण्डारिकाल ।
प्रसीद प्रसीद प्रपन्नानुकम्पिन्
प्रसीद प्रसीद प्रभो रामचन्द्र ॥

ப்ரஸீத ப்ரஸீத ப்ரசண்டப்ரதாப
ப்ரஸீத ப்ரஸீத ப்ரசண்டாரிகால
ப்ரஸீத ப்ரஸீத ப்ரபன்னானுகம்பின்
ப்ரஸீத ப்ரஸீத ப்ரபோ ராமசந்த்ரஃ

கோர்ப்ரதாபம் வாய்ந்த ஹே ராம! எனக்கு அருள்செய்.
கொடியபகைவரை அழித்த ஹே ராம! எனக்கருள்வாயாக
சரணடைந்தோரிடம் பரிவுகொள்ளும் ஸ்ரீராமனே! எனக்கு
அருள்செய். ஹேப்ரபோ ராமசந்த்ரா அருள்வாய் அருள்வாய்.

(29)

भुजङ्गप्रयातं परं वेदसारं

मुदा रामचन्द्रस्य भक्त्या च नित्यम् ।

पठन्सन्ततं चिन्तयन्स्वान्तरङ्गे

स एव स्वयं रामचन्द्रः स धन्यः ॥

புஜங்கப்ரயாதம் பரம் வேதஸாரம்

முதாராமசந்த்ரஸ்ய பக்த்யா ச நித்யம்।

படன் ஸந்ததம் சிந்தயன் ஸ்வாந்தரங்கே

ஸ ஏவ ஸ்வயம் ராமசந்த்ர: ஸ தன்ய:”

எவனொருவன் ஸ்ரீ ராமனிடம் பக்தியுடன் இந்த
வேதஸாரமான புஜங்கப்ரயாதஸ்தோத்ரத்தை படித்து
வருகிறானோ அவனே ஸ்ரீ ராமனாகிவிடுகிறான் அவனே
புண்யசாலியாகவும் ஆவான்.

ஸ்ரீ ராமபுஜங்கப்ரயாதஸ்தோத்ரம் முற்றுப்பெற்றது.

